

**UCHWAŁA NR 707/2021**  
**Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie**  
**z dnia 24 stycznia 2021**

***Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie***

*w składzie:*

1. adw. Mikołaj Pietrzak – Dziekan
2. adw. Anna Atanasow
3. adw. Zbigniew Banaszczyk
4. adw. Anna Czepkowska-Rutkowska – Sekretarz
5. adw. Katarzyna Gajowniczek-Pruszyńska – Wicedziekan
6. adw. Jakub Jacyna – Skarbnik
7. adw. Aleksander Krysztofowicz – Zastępca Sekretarza
8. adw. Andrzej Orliński – Wicedziekan
9. adw. Luka Szaranowicz
10. adw. Kamil Szmid
11. adw. Michał Szpakowski
12. adw. Maciej Ślusarek

**w drodze obiegowej w dniu 24 stycznia 2021 roku**, przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, na podstawie art. 44 ust. 1 oraz art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1651) w związku z art. 14hb ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, ze zm.),

**w głosowaniu jawnym**  
**(głosów: 12–za, 0 –przeciwnych, 0 –wstrzymujących się)**  
**postanowiła:**

Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie, mając na uwadze art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1184 z późn. zm.), z którego wynika, że celem Adwokatury jest m.in. współdziałanie w ochronie praw i wolności obywatelskich, kształtowanie i stosowanie prawa, niniejszym apeluje do Parlamentarzystek i Parlamentarzystów o szczególną rozagę przy dalszych pracach legislacyjnych nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druk 867). Przypominamy, co powinno

być oczywiste w demokratycznym państwie prawnym, że ustawy – a szczególnie kodeksy – powinny mieć ogólny i abstrakcyjny charakter.

Stabilność prawa – a szczególnie prawa karnego – jest niezbędnym elementem demokratycznego państwa prawnego. Wszelkie zmiany w tej materii powinny być wprowadzane po głębokim namyśle, pogłębionych konsultacjach społecznych ze szczególnym uwzględnieniem głosu specjalistów.

Proponowane rozwiązania dotyczące m.in. rozszerzenia katalogu podmiotów zobowiązanych do zabezpieczenia i przekazywania danych informatycznych mogą powodować niebezpieczeństwo dla poszanowania prywatności obywateli naszego kraju. Należy również rozważyć, czy są one rzeczywiście niezbędne w demokratycznym państwie prawnym.

Przekazanie prokuratorowi uprawnienia do blokowania dostępu do danych, bez możliwości skutecznego zakwestionowania decyzji prokuratora w postępowaniu przygotowawczym, np. na drodze sądowej, przy ew. odroczeniu doręczenia takiego postanowienia, może wywoływać nieodwracalne, negatywne skutki.

Proponowany projekt uprawnia również prokuratora, zależnego od czynników politycznych, do usuwania treści „stanowiących czyn zabroniony” przed prawomocnym zakończeniem postępowania. Propozycja ta nie zawiera niezbędnych gwarancji służących poszanowaniu konstytucyjnych wolności i praw, głównie wolności słowa. Ewentualne nadużywanie projektowanego uprawnienia może prowadzić do naruszenia zakazu prewencyjnej cenzury środków społecznego przekazu.

Należy również bardzo dogłębnie rozważyć, czy proponowane zmiany legislacyjne dotyczące funkcjonowania instytucji listu żelaznego, czy też zmiany w zakresie prawa wykroczeń dotyczące zbiórek na uiszczenie m.in. grzywny mają – rzeczywiście – ogólny i abstrakcyjny charakter i nie stanowią przypadku instrumentalnego działania legislacyjnego.

Ponadto, projekt zakłada zakaz przyjmowania poręczenia majątkowego w sytuacji „przysporzenia na rzecz oskarżonego albo innej osoby składającej poręczenie dokonanego na ten cel”. Proponowane zmiany nie korespondują z celami środków zapobiegawczych i mogą być postrzegane jako potencjalne dążenie do utrudniania stosowania środków zapobiegawczych o charakterze wolnościowym. Wprowadzenie ich w życie może wywołać negatywne konsekwencje dla praw i wolności osób, wobec których stosowane są środki zapobiegawcze. Sytuacja, w której prokurator ma badać źródło pochodzenia środków na poręczenie majątkowe przy jednoczesnym, mało precyzyjnym brzmieniu przepisu, wywoła negatywne konsekwencje i może niekorzystnie oddziaływać na stabilność procesu karnego, szczególnie w jego newralgicznych momentach.

Nasz bardzo poważny niepokój wywołuje podjęcie kolejnych – w ostatnim czasie – działań dotyczących wydłużenia okresów przedawnienia karalności. Jest to szczególnie

zastanawiające w dobie codziennego, w miarę płynnego funkcjonowania Prokuratury i Sądownictwa. Projektodawcy dążą do wyłączenia biegu terminu przedawnienia i przedawnienia wykonania kary w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe w okresie stanu ogłoszenia zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii z powodu COVID-19. Nie bagatelizując zagrożenia epidemiologicznego, które niewątpliwie stanowi poważne zagrożenie powszechne, mamy poważne wątpliwości, czy takie działanie ustawodawcy – przy jednoczesnym nieskorzystaniu przez uprawnione organy z uprawnień do ogłoszenia stanów nadzwyczajnych opisanych w Rozdziale XI Konstytucji RP – jest rzeczywiście niezbędne w demokratycznym państwie prawnym.

Apelujemy do Parlamentarzystów i Parlamentarzystek o skrupulatną pracę nad proponowanymi zmianami.

Za zgodność z oryginałem:

DYREKTOR BIURA  
Okręgowej Rady Adwokackiej  
w Warszawie

Dorota Hajduk